

HET GEBRUIK VAN BUFF-VOGELS BIJ DE KWEEK

Roy Aplin

Bij de kweek van grasparkieten hebben we allemaal een voorkeur voor wat betreft kleur, formaat e.d., maar hebben we ook aandacht voor het type veren dat onze vogels dragen? Dit kan op het eerste zicht raar lijken, maar het is een belangrijke factor als het er op aan komt om zowel show- als stockvogels op hun kwaliteit en bruikbaarheid te beoordelen.

Globaal gezien zijn er twee types zwaar bevederde (buff) vogels bij de hedendaagse grasparkiet:

1) De breedgevederde. Dit type is meestal een vrij korte vogel met een brede kop en brede schouders. De spots zijn meestal groot en in ruime mate aanwezig.

2) De langgevederde. Dit type is meestal een grotere vogel, met lange vleugelpennen en een goede hoogte boven de ogen. Het masker is diep en de spots eerder ovaal.

Dit type vogels wordt meestal aangeduid als heavy buff, maar naar mijn mening kan men ze beter aanduiden als zwaar of ruw bevederde vogels, eerder dan buff, omdat die term overgenomen is uit de kanariëkweek en daar bovendien slaat op het kleur en niet op de veren. Om alle verwarring te vermijden, kunnen we dus beter de term buff niet gebruiken, maar die is ondertussen al zo ingeburgerd...

Wanneer we onze kweekparen samenstellen is het goed dat we een zwaar bevederd exemplaar zetten bij een lichter exemplaar. Een weldoordachte paring zal goede stockvogels opleveren die zeker bruikbaar zullen zijn, iets wat we allemaal willen. Ook moeten we onthouden dat zwaar bevederde vogels moeilijk in showconditie te krijgen zijn en als het al lukt, houden ze die niet lang aan. Sommige keurders geven de voorkeur aan zwaar bevederde vogels, maar zeker niet allemaal. Hier speelt de persoonlijke voorkeur van de keurder een rol.

UITGEBALANCEERDE BEVEDERING

Om een uitgebalanceerde en dus evenwichtige bevedering in uw vogels te krijgen, zou ik adviseren om een breedgevederd exemplaar (1) dat een beetje aan de kleine kant is, paren aan een fijngevederde lange vogel. Dit zou logischerwijze moeten resulteren in een type dat op TT's goede diensten kan bewijzen. Als we eenmaal dergelijke vogels op stok hebben, is het zaak deze optimale bevedering te behouden, door vergelijkbare vogels met elkaar te paren. Als de vogels naar uw zin toch nog te zwaar bevederd uitvallen, dan moet men paren met een nog fijner bevederde tegenpartij.

De meeste kwekers zullen het met mij eens zijn als ik zeg dat een paartje zwaar bevederde vogels moeilijk aan de kweek te krijgen is, laat staan dat er volle nesten van komen. Dit komt door het formaat van de pop en haar uitzonderlijk zware bevedering. Ook mannen van dit type zijn meestal minder actief of levendig. Het meeste kans op succes met dergelijke vogels heeft men op zeer jonge leeftijd, als ze een maand of 7-8 oud zijn. Op oudere leeftijd komt de zware bevedering pas goed tot uiting, met alle gevolgen van dien.

Wees niet te snel om conclusies te trekken wanneer je besluit om zwaar bevederde vogels voor de kweek in te zetten. In het nestblok zullen de jongen eveneens een zware bevedering aanzetten, maar het duurt langer dan bij andere types vogels om volledig goed in de pluimen te komen. Vaak is het zo, als we denken dat we een wereldkampioen in het blok zitten hebben, dat op volwassen leeftijd die vogels stijl en houding ontbreken en er soms zelfs slordig kunnen uitzien.

Als je eenmaal de beide types zwaarbevederde vogels herkent en in huis hebt, is het zaak nauwkeurig te paren en misschien de nadruk anders te leggen. Alles in één keer willen bijsturen is onmogelijk. Maar jaar na jaar een verbetering merken is het allerbelangrijkste. Veel geduld hebben dus. Inzet en liefde voor de hobby worden op lange termijn altijd beloond.